

מסכת כריתות

פרק ד משנה א

סֵפֶק אָכַל חֵלֶב, סֵפֶק לֹא אָכַל. וְאָפְלוּ אָכַל, סֵפֶק יֵשׁ בּוֹ
כַּשְׁעוֹר, סֵפֶק נִשְׁאֵין בּוֹ. חֵלֶב וְשֶׁמֶן לְפָנָיו, אָכַל אֶת אֶחָד מֵהֶן
וְאֵין יָדוּעַ אִיזוֹ מֵהֶן אָכַל. אֲשֶׁתּוֹ וְאַחֹתּוֹ עִמּוֹ בְּבֵית, שָׁגַג בְּאַחַת
מֵהֶן וְאֵין יָדוּעַ בְּאִיזוֹ מֵהֶן שָׁגַג. שִׁבְתָּ וְיוֹם חֹל, וְעָשָׂה מְלָאכָה
בְּאַחַת מֵהֶן וְאֵין יָדוּעַ בְּאִיזוֹ מֵהֶן עָשָׂה. מִבֵּיא אֶשֶׁם תְּלוּי: